DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-91-34

УДК 338.242.2:658:355.01(477)

МЕТОДОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ САНАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННИХ ТА ПІСЛЯВОЄННИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

METHODOLOGY OF FORMING AN ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC MECHANISM FOR THE REHABILITATION OF ENTERPRISES IN THE CONDITIONS OF MILITARY AND POST-WAR TRANSFORMATIONS OF THE ECONOMY OF UKRAINE

Рибчук Анатолій Васильович
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри математики та економіки,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5130-2442

Ворончак Іван Осипович
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри математики та економіки,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0309-5282

Зінкевич Василь Іванович
кандидат сільськогосподарських наук, доцент,
завідувач відділення економічних та природничих наук
Комунальний заклад Львівської обласної ради
«Дрогобицький фаховий коледж нафти і газу»
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1004-1685

Rybchuk Anatoliy, Voronchak Ivan
Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University

Zinkevych Vasyl
Municipal Institution of L'viv Regional Council
«Drogobych Applied College of Oil and Gas»

У статті досліджено методологічні засади формування організаційно-економічного механізму забезпечення санації підприємств в умовах воєнних і післявоєнних трансформацій економіки України. Обґрунтовано актуальність удосконалення підходів до фінансового оздоровлення суб'єктів господарювання з урахуванням впливу воєнних ризиків. Показано, що ефективність санації забезпечується застосуванням комплексної методології, яка інтегрує системний, процесний, ситуаційний, функціональний, ризик-орієнтований і комплексний підходи. Розкрито зміст організаційно-економічного механізму санації як інтегрованої системи взаємопов'язаних цілей, принципів, функцій, методів та інструментів контролю. Доведено, що запропоновані методологічні підходи забезпечують підвищення ефективності антикризового управління для післявоєнної модернізації економіки України.

Ключові слова: методологія, організаційно-економічний механізм, санація підприємства, потенціал, кризове середовище, антикризове управляння, механізми, фінансова стійкість.

© Рибчук А. В., Ворончак І. О., Зінкевич В. І., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

The methodological principles of the organizational and economic mechanism of providing financial rehabilitation of businesses during the wartime and post-war structural changes of Ukrainian economy development are explored in the article. The relevance of approaches of business entities financial reorganization including the impact of war risks, production capacity destruction, violation of logistical connections, declining investment activity and economy recovery necessity after war. It has been shown that financial rehabilitation effectiveness is provided by application of comprehensive methodology which includes systemic, process-based, situational, functional, risk-based, and comprehensive approaches. The definition of the organizational and economic mechanism of reorganization is revealed as comprehensive system of interrelated objectives, principles, functions, methods, tools, levers, information support, and control mechanisms of restoring the financial stability, production volume, solvency, and competitiveness of enterprises. The core principles of proposed mechanism formation are defined, including systemic consistency, adaptive management, a comprehensive approach, economic feasibility, continuous innovation, operational transparency, social responsibility, and orientation toward sustainable long-term development. Attention is focused on application of modern methodological tools as financial analysis, economic and mathematical modeling, forecasting, scenario planning, risk management, expert assessment, and strategic planning. The paper highlights the risk control system development, improvement of financial support for reorganization programs, digital transformation of management processes, integrating the principles of sustainable development and strengthening the institutional framework. The obtained results indicate that these methodological approaches provide effectiveness increase of anti-crisis management, formation of an adaptive model for the financial recovery of businesses, and create prerequisites for the post-war modernization of Ukrainian economy.

Keywords: methodology, organizational and economic mechanism, enterprise rehabilitation, potential, crisis environment, anti-crisis management, mechanisms, financial stability.

Постановка проблеми. Збройна агресія проти України зумовила глибокі трансформаційні процеси в національній економічній системі, які характеризуються істотним скороченням виробничого потенціалу, дестабілізацією логістичних ланцюгів, зниженням інвестиційної активності, масштабними руйнуваннями інфраструктурних об'єктів і суттєвими змінами ринкового середовища. Наслідки кризових процесів вимагають формування передумов для стійкого економічного відновлення, забезпечення довгострокового розвитку підприємств. Методологія формування організаційно-економічного механізму санації має ґрунтуватися на системі взаємопов'язаних цілей, принципів, функцій, методів та інструментів контролю, спроможних забезпечити ефективну адаптацію підприємств до трансформованих умов господарювання при одночасному врахуванні впливу воєнних загроз, процесів повоєнного відновлення та європейської економічної інтеграції, що зумовлює необхідність застосування комплексного системного підходу до формування механізмів фінансового оздоровлення підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика методології формування організаційно-економічного механізму санації завжди були у полі зору вітчизняних учених, оскільки ефективність фінансового оздоровлення підприємств безпосередньо залежить від науково обґрунтованого поєднання організаційних, економічних, правових та управлінських методів та інструментів, здатних забезпечити відновлення платоспроможності, фінансової стійкості та конкурентоспроможності суб'єктів господарювання. Українські дослідники активно удосконалюють теоретичні, методичні та практичні аспекти санації підприємств як інструменту відновлення їх фінансової стійкості.

Так, І. Румик у своєму дослідженні зазначає, що «методологічним підґрунтям механізму фінансової санації є сукупність принципів його реалізації, до яких відносяться: узгодження норм законодавчого регулювання з практикою провадження процесів фінансового оздоровлення підприємства» [9, с. 54].

І. Новик, аналізуючи процес санації акцентує увагу на тому, що «методичний підхід до оцінювання фінансово-економічної безпеки підприємства повинен мати комплексний характер і формуватися на основі поєднання методів оцінювання окремих його складових частин (фінансово-економічної безпеки використання потенціалу, фінансово-економічної безпеки реалізації відносин, фінансово-економічної безпеки умов діяльності)»[6].

М. Одрехівський у своїй праці підкреслює «…аналітика санації підприємств має базуватися на інтегруванні фінансових, управлінських та прогностичних методів…Це зумовлює методологічне поглиблення АСП, цифровізацію аналітичних процесів та інтеграцію сучасних економіко- математичних інструментів, що забезпечить підвищення точності діагностики фінансової кризи та ефективності управлінських рішень [7, с. 234].

Р. Лотоцький та Л. Руда, обгрунтовуючи методологічні підходи до оцінювання фінансового стану підприємства в умовах кризи стверджують, що «саме інтеграція аналітичних інструментів з практикою управлінських рішень створює основу для підвищення фінансової стійкості, конкурентоспроможності та довгострокового розвитку підприємства в умовах нестабільного економічного середовища [5].

У своєму дослідженні Я. Шевчук доводить, що «стратегічне забезпечення фінансової санації підприємств шляхом інтеграції інвестиційного менеджменту та ризик-орієнтованих підходів є необхідною передумовою успішного виходу бізнесу з кризи та відновлення його стійкого розвитку» [10, с. 11].

Водночас недостатньо розробленими залишаються методологічні засади формування цілісного організаційно-економічного механізму санації підприємств, який би інтегрував організаційні, фінансові, економічні, інституційні, інвестиційні, ризик-орієнтовані підходи та цифрові інструменти управління з урахуванням специфіки воєнних і післявоєнних трансформацій економіки України, що і зумовлює необхідність комплексного обґрунтування такого механізму.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. З огляду на те, що організаційно-економічний механізм санації є визначальною складовою системи антикризового управління вітчизняними підприємствами, виникає необхідність у формуванні його методологічних засад, які забезпечуватимуть узгодженість організаційних, економічних, фінансових та управлінських взаємозв'язків у процесі реалізації санаційних заходів. Методологічне обґрунтування організаційно-економічного механізму санації повинно базуватися на системному, комплексному та процесному підходах, що має сприяти своєчасному виявленню кризових явищ, ефективній мобілізації внутрішніх і зовнішніх ресурсів, підтриманню належного рівня економічної стійкості та конкурентоспроможності підприємства.

Постановка завдання. Метою статті є обґрунтування концептуальних і методичних засад формування організаційно-економічного механізму санації для забезпечення ефективного відновлення підприємств шляхом удосконалення системи підходів до їх фінансово-економічного оздоровлення в умовах структурних змін національної економіки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Методологічним підґрунтям розроблення організаційно-економічного механізму санації виступає системний підхід, який забезпечує комплексне дослідження підприємства як відкритої соціально-економічної системи в умовах постійної трансформації внутрішніх і зовнішніх чинників. Застосування такого підходу надає змогу розглядати підприємство не як сукупність окремих елементів, а як цілісну систему, у межах якої всі структурні підрозділи, бізнес-процеси, ресурси та управлінські рішення є взаємопов'язаними і взаємозалежними. Відповідно, будь-які зміни в одному з елементів системи неминуче впливають на функціонування інших складових, що зумовлює необхідність комплексного аналізу причин кризового стану та формування інтегрованих заходів щодо його подолання. У контексті системного підходу санація розглядається як багаторівневий процес стратегічного й оперативного управління, спрямований не лише на усунення окремих фінансових проблем, але й на забезпечення довгострокового відновлення ефективності діяльності підприємства. Це передбачає реалізацію взаємопов'язаного комплексу організаційних, економічних, фінансових, виробничо-технологічних, кадрових, інноваційних і маркетингових заходів, узгоджених між собою за цілями, ресурсним забезпеченням, часовими параметрами та очікуваними результатами [3, с. 49].

Характерною особливістю є орієнтація на досягнення синергетичного ефекту, за якого комплексне впровадження санаційних заходів [5] забезпечує значно вищий результат, ніж реалізація окремих, неузгоджених управлінських рішень. Саме тому організаційно-економічний механізм санації повинен формуватися як цілісна система взаємодії методів, інструментів, важелів, принципів, функцій та управлінських процедур, який забезпечує своєчасне виявлення кризових тенденцій, комплексне обґрунтування управлінських рішень, підвищення фінансової стійкості, відновлення виробничого потенціалу, розвиток кадрового забезпечення, зміцнення конкурентних переваг та формування передумов для довгострокового сталого розвитку підприємства в умовах нестабільного економічного середовища (див. табл. 1).

У контексті системного підходу організаційно-економічний механізм санації трактується як інтегрована система взаємозалежних складових, функціональних компонентів, методичних підходів, інструментальних засобів та управлінських впливів, які забезпечують узгодженість і координацію діяльності всіх

Таблиця 1

Методологічні засади формування організаційно-економічного механізму санації вітчизняних підприємств

Методологічний базис	Зміст	Практичне значення для формування механізму санації
Системний підхід	Аналізує підприємство як цілісну відкриту систему, елементи якої взаємопов'язані	Забезпечує комплексне врахування фінансових, виробничих, кадрових, маркетингових та управлінських аспектів санації
Процесний підхід	Розглядає санацію як послідовність взаємопов'язаних етапів	Дозволяє простежити логіку формування та реалізації санаційних рішень, визначити ключові стадії управлінського процесу
Ситуаційний підхід	Забезпечує адаптацію механізму санації до умов діяльності підприємства, особливостей зовнішнього середовища	Дозволяє обґрунтувати вибір найбільш доцільних управлінських рішень залежно від конкретної ситуації.
Комплексність	Передбачає узгоджене використання організаційних, економічних, фінансових, правових та соціальних інструментів	Дозволяє розробити взаємопов'язаний комплекс санаційних заходів
Ефективність	Орієнтує на максимізацію результатів санації при оптимальному використанні ресурсів	Сприяє підвищенню економічної доцільності санаційних заходів
Превентивність	Спрямована на своєчасне виявлення кризових явищ та їх попередження	Надає можливість мінімізувати ризик банкрутства та фінансових втрат
Ризик-орієнтований підхід	Передбачає ідентифікацію, оцінювання та мінімізацію ризиків реалізації санаційних заходів	Знижує ймовірність невиконання програми фінансового оздоровлення
Методи економіко-математичного моделювання	Спрямовані на побудову альтернативних сценаріїв розвитку підприємства, кількісних параметрів санації	Пропонують оптимальні параметри фінансового оздоровлення та прогнозування наслідків прийняття управлінських рішень

Джерело: сформовано авторами на основі [3; 4; 5; 7]

суб'єктів, залучених до реалізації санаційних заходів. Його ефективне функціонування передбачає узгоджену взаємодію держави, власників, кредиторів, інвесторів, фінансових установ для забезпечення стійкості підприємства та підвищення його конкурентоспроможності [11, с. 326].

Для поглиблення дослідження системний підхід доцільно доповнити процесним, функціональним і ситуаційним підходами, що забезпечують багатовимірне вивчення механізму санації підприємства як послідовності взаємопов'язаних етапів, починаючи з діагностики кризового стану, розроблення антикризових заходів і завершуючи контролем результативності їх реалізації [1, с. 41]. Це дозволяє простежити логіку формування та реалізації санаційних рішень, визначити ключові стадії управлінського процесу, а також виявити фактори, що впливають на ефективність їх виконання.

Комплексний підхід забезпечує всебічне дослідження економічних, фінансових, організаційних, виробничих, інвестиційних і соціальних аспектів функціонування підприємства, враховуючи їх взаємозалежність та взаємовплив. Його застосування сприяє формуванню цілісного уявлення про причини виникнення кризових явищ, оцінці внутрішніх резервів підприємства та визначенню оптимального поєднання інструментів фінансового оздоровлення. Функціональний підхід,

своєю чергою, орієнтований на дослідження ролі окремих складових механізму санації, визначення їх функціонального призначення, розподіл управлінських повноважень і відповідальності між суб'єктами управління, а також оцінювання ефективності реалізації кожної управлінської функції [8]. Водночас ситуаційний підхід забезпечує адаптацію механізму санації до специфічних умов діяльності підприємства, особливостей зовнішнього економічного середовища, стадії розвитку суб'єкта господарювання та характеру кризових процесів. Його використання дозволяє обґрунтувати вибір найбільш доцільних управлінських рішень залежно від конкретної ситуації, враховуючи масштаби кризових явищ, кон'юнктуру ринку, регуляторні обмеження та інші чинники, що визначають результативність санаційних заходів.

Практична реалізація окреслених методологічних положень базується на комплексному використанні загальнонаукових і спеціалізованих методів наукового дослідження. Важливе місце серед них займає фінансовий аналіз, який забезпечує оцінювання платоспроможності, ліквідності, фінансової стійкості підприємства, а також надає можливість своєчасно виявити ознаки кризового стану. Методи економічного та економіко-математичного моделювання використовуються для побудови альтернативних сценаріїв розвитку підприємства, кількісної оцінки впливу різних факторів на результати санації, визначення оптимальних параметрів його фінансового оздоровлення [7, с. 233].

Не менш важливою складовою методичного інструментарію виступають методи прогнозування, застосування яких забезпечує оцінювання перспектив відновлення фінансової стійкості підприємства, визначення можливих тенденцій розвитку його фінансово-господарської діяльності та передбачення змін зовнішнього економічного середовища [10, с. 11]. Використання методів екстраполяції, сценарного прогнозування, економетричного аналізу та експертного прогнозування сприяє формуванню альтернативних варіантів розвитку подій, оцінюванню ймовірності досягнення поставлених цілей санації та своєчасному коригуванню управлінських рішень відповідно до змін ринкової кон'юнктури.

Не менш важливою складовою методичного інструментарію є стратегічне планування, яке забезпечує визначення довгострокових цілей фінансового оздоровлення підприємства, формування ефективної санаційної стратегії та розроблення комплексної програми її реалізації. Застосування стратегічного підходу дозволяє узгодити фінансові, матеріальні, кадрові та організаційні ресурси із запланованими заходами, визначити пріоритетні напрями розвитку і встановити критерії оцінювання результативності реалізації санаційної програми [2, с. 115]. Окрім того, стратегічне планування сприяє забезпеченню адаптивності підприємства до змін економічного середовища, підвищенню його конкурентоспроможності.

В умовах війни традиційні моделі санації потребують суттєвого перегляду. Якщо раніше основною причиною кризового стану підприємств були внутрішні недоліки управління або несприятлива ринкова кон'юнктура, то сьогодні домінує руйнування виробничих потужностей, окупація територій, міграція трудових ресурсів, енергетичні кризи, валютна нестабільність та високий рівень невизначеності. Саме тому методологія формування механізму санації повинна враховувати особливості функціонування підприємств у кризових умовах та забезпечувати їх високу адаптивність. Організаційно-економічний механізм забезпечення санації доцільно трактувати як комплексну систему взаємозалежних складових, що охоплює стратегічні цілі, базові принципи, функціональні компоненти, методичні підходи, інструментарій, економічні важелі, інформаційно-аналітичне забезпечення, нормативно-правове регулювання та систему моніторингу й оцінювання результативності реалізації антикризових заходів. Ключовим призначенням такого механізму є досягнення фінансової стабілізації підприємства, збереження виробничо-ресурсного потенціалу та запобігання банкрутству [6].

До ключових принципів формування організаційно-економічного механізму санації підприємства належать системність, комплексність, адаптивність, економічна доцільність, інноваційність, соціальна відповідальність, прозорість, ефективність використання ресурсів та орієнтація на довгостроковий розвиток. Реалізація принципу системності передбачає узгодженість усіх елементів механізму санації, їх взаємозв'язок і взаємодію для відновлення платоспроможності та забезпечення стійкого розвитку підприємства. Комплексність означає необхідність одночасного врахування фінансових, виробничих, організаційних, кадрових, маркетингових, логістичних чинників антикризового управління відповідно до нових економічних умов.

Принцип економічної доцільності передбачає досягнення максимального економічного ефекту за мінімально можливих витрат ресурсів, тоді як інноваційність орієнтує підприємства до новітніх фінансових інструментів та організаційних рішень. Соціальна відповідальність визначає необхідність урахування інтересів працівників, власників, кредиторів, держави та місцевих громад у процесі реалізації санаційних заходів, що сприяє підтриманню соціальної стабільності та підвищенню довіри до підприємства. Принцип прозорості забезпечує відкритість інформаційного забезпечення, об'єктивність оцінювання результатів санації. Гнучкість управління дозволяє оперативно переглядати пріоритети реалізації санаційної програми відповідно до змін економічної кон'юнктури, фінансового стану підприємства, безпекових викликів та регуляторного середовища. Для українських підприємств, що функціонують в умовах воєнної економіки, гнучкість стає одним із визначальних чинників успішності санації, оскільки забезпечує можливість своєчасного перерозподілу ресурсів, швидкого реагування на ризики [9, с. 54], пов'язані з порушенням ланцюгів постачання, зміною попиту чи релокацією виробничих потужностей.

Важливою складовою методології формування організаційно-економічного механізму санації виступає багаторівнева система діагностики кризового стану підприємства. Її основним завданням є всебічне оцінювання поточного стану суб'єкта господарювання, виявлення джерел кризових явищ, визначення масштабів фінансових проблем та прогнозування подальшого розвитку ситуації. Така система повинна поєднувати методи фінансового, економічного, виробничого, організаційного та стратегічного аналізу, що дозволяє сформувати комплексне уявлення про рівень життєздатності підприємства. Діагностика має охоплювати аналіз фінансових показників ліквідності та грошових потоків. Водночас важливим є оцінювання виробничого потенціалу підприємства, рівня технологічної модернізації та можливостей впровадження інновацій. Не менш важливими напрямами дослідження виступають аналіз кадрового забезпечення, рівня професійної компетентності персоналу, конкурентних переваг, стану збутової мережі, логістичних процесів та системи управління ризиками [7]. В умовах післявоєнної реконструкції особливого значення набуває інтеграція принципів сталого розвитку до механізму санації підприємств. Йдеться про необхідність поєднання економічної ефективності з екологічною безпекою, соціальною відповідальністю, енергоефективністю та впровадженням інноваційних технологій. Такий підхід відповідає сучасним європейським вимогам щодо корпоративного управління та забезпечує довгострокову конкурентоспроможність українських підприємств.

Важливим напрямом удосконалення методологічних засад є впровадження сценарного та процесного підходів [4, с. 118] до розроблення та реалізації санаційних заходів. Побудова кількох альтернативних сценаріїв розвитку забезпечує можливість своєчасного коригування діяльності підприємства відповідно до змін безпекового середовища, динаміки економічного відновлення, рівня інвестиційної активності та трансформації державної економічної політики. Використання сценарного планування сприяє підвищенню адаптивності й стійкості підприємства до впливу зовнішніх ризиків, а також забезпечує раціональніше використання наявного ресурсного потенціалу.

Ефективність організаційно-економічного механізму санації визначається системою кількісних і якісних показників. До основних критеріїв оцінювання належать рівень платоспроможності підприємства, ліквідність, фінансова стійкість, рентабельність, обсяги виробництва, продуктивність праці, інноваційна активність, інвестиційна привабливість, конкурентоспроможність продукції та рівень соціальної відповідальності. Систематичний моніторинг зазначених показників створює інформаційно-аналітичне підґрунтя для своєчасного коригування санаційної стратегії, підвищення обґрунтованості управлінських рішень.

Висновки. Отже, методологічні засади формування організаційно-економічного механізму забезпечення санації підприємств у період війни та повоєнних трансформацій економіки України мають ґрунтуватися на системному, комплексному, адаптивному та ризик-орієнтованому підходах. Їх концептуальне підґрунтя повинно враховувати не лише актуальні виклики функціонування суб'єктів господарювання, зумовлені наслідками збройної агресії, руйнуванням виробничої та транспортно-логістичної інфраструктури, дестабілізацією ланцюгів постачання, обмеженістю фінансових ресурсів і кадрового забезпечення, але й стратегію трансформації

відповідно до європейських принципів і стандартів господарювання.

Результативність запропонованої методології визначається її спроможністю забезпечити комплексне та збалансоване використання фінансових, організаційних, інституційних, нормативно-правових, інформаційно-аналітичних та інноваційних інструментів управління, орієнтованих на своєчасну ідентифікацію кризових тенденцій, зниження негативного впливу внутрішніх і зовнішніх чинників, відновлення фінансової стійкості та платоспроможності підприємств, а також формування передумов для їх сталого довгострокового розвитку. Водночас пріоритетного значення набуває інтеграція інструментів стратегічного управління, ризик-менеджменту, цифрової трансформації бізнес-процесів, удосконалення корпоративного управління та оперативності управлінських рішень, зміцненню адаптаційної спроможності підприємств і забезпеченню їх ефективного функціонування в умовах динамічних змін зовнішнього середовища.

Запропоновані методологічні підходи сприятимуть формуванню сучасної моделі антикризового управління підприємствами, яка відповідатиме вимогам післявоєнної модернізації економіки України, забезпечить ефективне відновлення виробничого потенціалу, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств, зміцнення їх фінансової стійкості та інвестиційної привабливості, а також створить комплексні передумови для сталого соціально-економічного розвитку держави. У стратегічній перспективі це сприятиме формуванню конкурентоспроможної, інноваційно спрямованої та економічно стійкої моделі національної економіки, спроможної ефективно адаптуватися до глобальних трансформаційних процесів, забезпечувати успішну європейську інтеграцію та створювати належні передумови для комплексного повоєнного відновлення України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Дмитренко А. І. Санація як базовий інструмент економічного оздоровлення підприємства. *Економіка та підприємництво.* № 51. 2023. С. 38–48.

2. Єрмоленко О.А., Коковіхіна О.О., Лисьонкова Н.М. Фінансова санація як спосіб запобігання банкрутству підприємств в умовах воєнного стану. *Економічний простір.* № 190, 2024. С. 114–117.

3. Крамар В. В. Методологія оцінювання санаційної спроможності підприємства. *Вісник Київського національного економічного університету.* 2019. № 6. С. 45–58.

4. Литовченко О. Ю. Процесний підхід до управління фінансовою санацією підприємства. *Цифрова економіка та економічна безпека.* 2022. No 2 (02). С. 115–124.

5. Лотоцький, Р., Руда, Л. Методологічні підходи до оцінювання фінансового стану підприємства в умовах кризи. *Економіка та суспільство*, 2025. Випуск # 78.

6. Новик І.В. Санація підприємства як чинник його фінансово-економічної захищеності. *Економіка та суспільство.* 2021. Випуск # 27.

7. Одрехівський, М. В. (2026). Аналітика санації підприємств. *Економічна парадигма*, (2(106), 230–235.

8. ОстапенкоТ., Дуков О. Фінансова санація та банкрутство підприємств. *Національна економіка та інфраструктурні проєкти.* 2023. No52.

9. Румик І.І., Пилипенко О.О. Антикризове управління при реалізації санаційних заходів підприємства. *Вчені записки Університету «КРОК»* №3 (63), 2021. С. 51–60.

10. Шевчук, Я., Хома, Д., & Стецяк, О. (2025). Стратегічне забезпечення фінансової санації підприємств через інтеграцію інвестиційного менеджменту та ризик-орієнтованих підходів. *Академічні візії*, (48). С. 1–14.

11. Щусь С. М. Здатність підприємства до виживання з урахуванням санаційної спроможності. *Український журнал прикладної економіки та техніки.* 2023. Том 8. № 1. С. 323–328.

REFERENCES:

1. Dmytrenko A. I. (2023) Sanatsiia yak bazovyi instrument ekonomichnoho ozdorovlennia pidpryiemstva [Rehabilitation as a basic tool for the economic recovery of an enterprise]. *Ekonomika ta pidpryiemnytstvo – Economics and Entrepreneurship,* vol. 51, pp. 38–48.

2. Ermolenko O.A. Kokovikhina O.O., Lysyonkova N.M. (2024) Finansova sanatsiia yak sposib zapobihannia bankrutstvu pidpryiemstv v umovakh voiennoho stanu Ekonomichnyi prostir [Financial rehabilitation as a way to prevent bankruptcy of enterprises under martial law]. *Ekonomichnyi prostir – Economic Space,* vol. 190, pp. 114–117.

3. Kramar V. V. (2019) Metodolohiia otsiniuvannia sanatsiinoi spromozhnosti pidpryiemstva [Methodology for assessing the rehabilitation capacity of an enterprise]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho ekonomichnoho universytetu – Bulletin of the Kyiv National University of Economics,* vol. 6, pp. 45–58.

4. Lytovchenko O. Yu. (2022) Protsesnyi pidkhid do upravlinnia finansovoiu sanatsiieiu pidpryiemstva [Process approach to managing the financial rehabilitation of an enterprise]. *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka –Digital economy and economic security,* vol. 2 (02), pp. 115–124.

5. Lototsky R., Ruda L. (2025) Metodolohichni pidkhody do otsiniuvannia finansovoho stanu pidpryiemstva v umovakh kryzy. [Methodological approaches to assessing the financial condition of an enterprise in times of crisis]. *Ekonomika ta sispilstvo – Economy and Society,* vol. 78.

6. Novik I.V. (2021) Sanatsiia pidpryiemstva yak chynnyk yoho finansovo-ekonomichnoi zakhyshchenosti. [Enterprise rehabilitation as a factor of its financial and economic security]. *Ekonomika ta sispilstvo – Economy and Society,* vol. 27.

7. Odrekhivskyi M. V. (2026) Analityka sanatsii pidpryiemstv [Analytics of enterprise rehabilitation]. *Ekonomichna paradyhma – Economic Paradigm,* vol. 2(106), pp. 230–235.

8. Ostapenko T., Dukov O. (2023) Finansova sanatsiia ta bankrutstvo pidpryiemstv [Financial Sanitation and Bankruptcy of Enterprises]. *Natsionalna ekonomika ta infrastrukturni proiekty – National Economy and Infrastructure Projects,* vol. 52.

9. Rumyk I.I., Pylypenko O.O. (2021) Antykryzove upravlinnia pry realizatsii sanatsiinykh zakhodiv pidpryiemstva [Anti-Crisis Management in the Implementation of Enterprise Sanitation Measures].*Vcheni zapysky Universytetu «KROK» – Academic Notes of the University "KROK",* vol. 3 (63), pp. 51–60.

10. Shevchuk, Ya., Khoma, D., & Stetsyak, O. (2025) Stratehichne zabezpechennia finansovoi sanatsii pidpryiemstv cherez intehratsiiu investytsiinoho menedzhmentu ta ryzyk-oriientovanykh pidkhodiv [Strategic support for financial rehabilitation of enterprises through the integration of investment management and risk-oriented approaches]. *Akademichni vizii – Academic Visions,* vol. (48).

11. Shchus S. M. (2023) Zdatnist pidpryiemstva do vyzhyvannia z urakhuvanniam sanatsiinoi spromozhnosti [The ability of an enterprise to survive taking into account the rehabilitation capacity]. *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniky – Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology,* vol. 8(1), pp. 323–328.

Дата надходження статті: 20.07.2026
Дата прийняття статті до публікації: 24.09.2026
Дата публікації статті: 26.10.2026